

La Mercè Culleré, filla d'en Josep Culleré, arquitecte, i de la Mercè, està a punt d'ampliar la família. Casada amb el Salvador, és mare d'un fill, el Joaquim, i n'espera un altre, que es dirà Pau. Combina les seves obligacions com a mare amb el seu ofici, el d'arquitecte, que exerceix des del 1993 al despatx on col·labora amb l'Elisa Puig a Golmés, a la província de Lleida.

Avui dia encara sobta veure una dona al capdavant d'un projecte: **"Els problemes sorgeixen a l'obra, on costa que se'ns valori i se'ns tingui confiança. A mi mateixa, una vegada que estava enfilada en una teulada, un paleta em va preguntar què hi feia, allí, quan aquella era la meva feina. Al client, en canvi, li és igual si l'atén un home o una dona. De fet, acostumen a dir que nosaltres tenim una manera diferent de treballar, que es nota quan una casa l'ha feta una dona"**.

Homes o dones, la Mercè considera que **"als llicenciats, durant la carrera, no se'ns insisteix prou en la vessant tècnica, sortim de la facultat únicament com a creatius"**. En aquest sentit, assegura identificar-se amb **"l'arquitectura catalana d'avui, que practica el complex equilibri entre art, funcionalitat i tecnologia. Per a mi, l'arquitectura consisteix precisament en això: fer funcionar l'art"**. El programa d'arquitectura també milloraria si inclogués alguna assignatura de sociologia: **"Quan em vaig encarar amb el primer projecte, enyorava el temps de l'escola, en què no havia de discutir amb cap client. Ara, en canvi, m'adono que aquest contacte és una de les coses més interessants de la professió"**. Una professió consistent a dissenyar llars de tot tipus, **"unifamiliars i plurifamiliars. Ara estic treballant en un conjunt de trenta-dos habitatges de gran qualitat, dels quals jo mateixa sóc promotora, que han tingut molta acceptació. Es tracta d'un projecte que el meu pare ja tenia al cap"**. En tot allò que fa, la Mercè dóna prioritat **"als ambients: m'agrada molt tractar la llum i la distribució interior. Fins ara, però, s'ha descuidat bastant el tema de la il·luminació. En aquest sentit, hauríem d'aprendre molt de l'arquitectura tradicional mediterrània"**.

Com a estança, aquesta lleidatana concedeix una importància especial a **"la sala d'estar, un espai de convivència, on t'has de trobar molt a gust, que et serveixi tant per llegir-hi com per escoltar-hi música o el que vulguis. M'agrada que totes les habitacions de la casa s'utilitzin. No entenc, per exemple, la gent que només té la sala o un bany enorme per ensenyar-los als visitants. El públic, d'altra banda, valora cada cop més la cuina, per fer-hi allà la vida; fins i tot demanen que sigui l'espai més ben orientat de l'habitatge"**.

"Qualitat de vida" és el principal objectiu d'aquesta creativa: **"No has de ser esclau de casa teva. Avui dia tots anem molt atrafegats i no passem tant de temps a la llar com abans. L'habitatge ha de respondre a aquesta situació: no pot ser que quan tornis de la feina hagis de dedicar tot el teu temps a netejar o cuidar el jardí"**. En qualsevol cas, ella té molt clar que **"és impossible que a un client li sembli perfecte el primer disseny que li facis de la casa. És a**

partir de la segona entrevista que comencem a treballar. El moment en què els usuaris estan més satisfets és quan els dones alguna cosa més del que t'han demanat. És llavors que valoren el fet d'haver buscat un arquitecte i descobreixen que, a més de la signatura, els podem oferir moltes coses".

Aquest primer disseny, però, no s'ha de fer només pensant en l'avui: **"La casa ha d'anar evolucionant amb la vida de la persona. Hi ha gent que pot anar canviant de casa, però n'hi ha que no. Llavors la solució és readaptar l'habitatge. Per això considero molt important la flexibilitat de les estances d'un immoble, de manera que se les pugui destinar a usos diferents segons les necessitats. Cal pensar sempre en el futur"**.

La Mercè és molt conscient de les responsabilitats derivades de la seva feina: **"Estem creant l'ambient on vivim tots, i això implica des de l'acollida que rep el visitant que arriba en una ciutat desconeguda fins al raconet de casa nostra. Quan construeixes alguna cosa no la fas únicament per al client, sinó per a la societat en general: milers de persones passaran per davant d'aquella caseta unifamiliar que tu has dissenyat, que forma part de la ciutat"**. Quin és el secret per construir una ciutat maca? **"L'important és tenir un bon equip: si el polític i l'arquitecte s'entenen, la cosa funcionarà. Si al polític només li preocupa donar una certa aparença o a l'arquitecte només li interessa recrear la seva vessant artística, malament"**.

Una de les poblacions on treballa la nostra protagonista, molt pròxima al lloc d'ubicació del seu estudi, és Mollerussa. Li demanem que ens faci cinc cèntims de l'urbanisme d'aquesta població: **"Pel que fa als equipaments i serveis, la qualitat de vida d'aquesta ciutat està probablement per sobre de la mitja de la resta de Catalunya"**. Tanmateix, la nostra protagonista es lamenta del fet que **"la gent es preocupi molt de l'arquitectura portes endins, sense donar gaire importància a la resta. Costa de mentalitzar els habitants del fet que l'aspecte exterior també és important. Una altra assignatura pendent al municipi són les indústries"**. En aquest sentit, comenta que **"darrerament, els empresaris s'han preocupat molt per millorar l'entorn de les fàbriques. Això, a més de contribuir d'una manera important a la bona imatge de l'empresa, fa sentir millor el treballador"**.

Cuidar l'entorn significa respectar el clima de la zona de treball: **"En l'última urbanització que vaig fer, vaig deixar en mans d'enginyers agrònoms la qüestió del jardí, i em vaig assegurar que tots els arbres que s'hi incloguessin fossin autòctons. No se m'acudiria mai plantar una palmera a Lleida. Ens hem d'aprofitar del que tenim"**.

Això no vol dir, però, que tot hagin de ser zones verdes: **"És tan important la plaça dura, perquè els nens puguin patinar-hi i anar-hi amb bicicleta o patins; com la tova, un espai per al descans"**. Un judici així només podia emetre'l una dona com la Mercè, mare i arquitecta, per a qui **"la part humana és la més important de la professió"**.

“M’identifico amb l’arquitectura catalana d’avui, que practica el complex equilibri entre art, funcionalitat i tecnologia. Per a mi, l’arquitectura consisteix en això: fer funcionar l’art”

Mercè Culleré - Golmés (Pla d’Urgell)